

Reguli de procedură arbitrală

Capitolul I

Dispoziții generale

Art. 1 – (1) Prezentele reguli de procedură arbitrală stabilesc principiile și regulile de soluționare a litigiilor supuse arbitrajului comercial organizat de Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București.

(2) Organizarea acestui arbitraj se face prin Curtea de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București, denumită în continuare Curtea de Arbitraj sau Curtea, în condițiile Regulamentului său de organizare și funcționare precum și ale prezentelor Reguli, elaborate în baza dispozițiilor Codului de procedura civilă, Cartea a IV-a „Despre arbitraj”.

Art. 2 – Definiții

(1) În accepțiunea prezentelor Reguli de procedură arbitrală, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

1. *asistent arbitral* – persoana de specialitate din cadrul Secretariatului Curții de Arbitraj care îndeplinește atribuții de administrare a procedurii prealabile constituirii tribunalului arbitral, de consemnare a dezbaterilor, precum și orice alte atribuții prevăzute în prezentele Reguli sau în Regulamentul de organizare și funcționare a Curții de Arbitraj;
2. *audiere* – ședința arbitrală în cadrul căreia se desfășoară faza orală a procedurii arbitrale;
3. *cerere de arbitrare* – cererea de soluționare a unui litigiu arbitral;
4. *cerere reconvențională* – cererea de arbitrare formulată de către pârât pe cale incidentală;
5. *Colegiul Curții* – organul colegial de conducere a Curții de Arbitraj;
6. *convenția arbitrală* – clauza compromisorie sau compromisul încheiate de orice persoane fizice sau persoane juridice de drept privat ori de drept public; modelul convenției arbitrale este cuprins în Anexa I la prezentele Reguli;
7. *clauza compromisorie* - clauza prin care părțile convin ca litigiile ce se vor naste din contractul în care este stipulată sau în legătură cu acesta, să fie soluționate pe calea arbitrajului;
8. *compromisul* – înțelegerea scrisă a părților făcută în fața tribunalului arbitral, ori introducerea de către reclamant a unei cereri de arbitrare și acceptarea de către pârât ca această cerere să fie soluționată de Curtea de Arbitraj;
9. *încheiere* – orice hotărâre preparatorie sau interlocutorie dată în cursul procedurii arbitrale și prin care nu se rezolvă în întregime fondul cauzei sau nu se dezinvestește tribunalul arbitral;
10. *întâmpinare* – act de procedură conținând punctul de vedere prin care pârâtul, intervenientul ori chematul în garanție răspunde la cererea de arbitrare;

11. *litigiu arbitral* – orice litigiu, izvorât dintr-un raport juridic contractual sau extracontractual, supus soluționării pe calea arbitrajului;
12. *memoriu* – actul de procedură prin care părțile dezvoltă pretențiile sau apărările proprii, întocmit la cererea tribunalului arbitral sau la solicitarea părților și cu aprobarea tribunalului arbitral;
13. *parte* – reclamantul, pârâtul, intervenientul sau chematul în garanție, precum și alți participanți la procedura arbitrală;
14. *Președintele Curții* – președintele Curții de Arbitraj;
15. *Reguli* – prezentele Reguli de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj;
16. *Secretariatul Curții* – Secretariatul Curții de Arbitraj ce funcționează în baza Regulamentului Secretariatului;
17. *sentință arbitrală* – hotărârea arbitrală finală prin care se rezolvă în întregime fondul cauzei sau se dezinvestește tribunalul arbitral;
18. *tribunal arbitral* – arbitrul unic sau, după caz, arbitrii și supraarbitrul, desemnați să soluționeze litigiul arbitral.

Art. 3 – Obiectul arbitrajului

- (1) Persoanele care au capacitatea civilă deplină de exercițiu a drepturilor pot conveni să soluționeze pe calea arbitrajului litigiile patrimoniale dintre ele, în afară de acelea care privesc starea civilă, capacitatea persoanelor, dezbateră succesoră, relațiile de familie, precum și drepturi asupra cărora părțile nu pot să dispună.
- (2) Persoanele juridice de drept public care au în obiectul lor de activitate și activități economice au facultatea de a încheia convenții arbitrale, în afară de cazul în care legea ori actul lor de înființare sau organizare prevede altfel.

Art. 4 – Principiile arbitrajului

- (1) Pe întreg parcursul procedurii, Curtea de Arbitraj, Președintele Curții, Colegiul Curții, Secretariatul Curții, tribunalul arbitral, asistentul arbitral și părțile vor acționa cu bună-credință, într-o manieră eficientă și cu celeritate, cu respectarea egalității de tratament, a dreptului la apărare și a principiului contradictorialității.
- (2) Pe parcursul desfășurării procedurii arbitrale, oricare parte are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, într-un termen optim și previzibil, de către un tribunal arbitral independent și imparțial.
- (3) În caz de contrarietate între convenția arbitrală și prezentele Reguli, la care aceasta trimite, va prevala convenția arbitrală, cu excepția cazului în care prezentele Reguli dispun, în mod expres, altfel.

Art. 5 – Confidențialitatea

- (1) Cu excepția cazului în care părțile convin în alt mod, Curtea de Arbitraj, Președintele Curții,

Colegiul Curții, Secretariatul Curții, tribunalul arbitral, asistenții arbitrali și orice persoană implicată în organizarea arbitrajului vor păstra confidențialitatea în ceea ce privește întreaga procedură arbitrală.

(2) Părțile au dreptul să ia cunoștință de conținutul tuturor actelor dosarului, cu respectarea principiului confidențialității procedurii arbitrale.

(3) Hotărârile arbitrale pot fi publicate integral numai cu acordul părților. Ele pot fi însă publicate parțial ori în rezumat sau comentate sub aspectul problemelor de drept ivite, în reviste, lucrări ori culegeri de practică arbitrală, fără a se menționa numele sau denumirea părților ori alte date care ar putea prejudicia interesele lor.

(4) Președintele Curții poate autoriza, pe baza de cerere, cercetarea dosarelor pentru documentare în scopuri științifice, de către cercetători, doctoranzi, cadre universitare, după comunicarea sentinței arbitrale definitive, cu respectarea obligației de confidențialitate.

(5) Procesul arbitral nu este public.

Art. 6 – Buna credința

(1) Părțile au îndatorirea să-și exercite drepturile procedurale cu bună credință și potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute. Ele vor coopera cu tribunalul arbitral pentru desfășurarea corespunzătoare a litigiului și pentru finalizarea acestuia în termenul stabilit.

(2) Orice act de obstrucționare sau de tergiversare a litigiului constituie o încălcare a convenției arbitrale.

(3) În orice stadiu al litigiului, tribunalul arbitral va încerca soluționarea acestuia pe baza înțelegerii părților.

Art. 7 – Reprezentarea părților

(1) În litigiile arbitrale, părțile pot formula cereri și își pot exercita drepturile procesuale personal sau prin reprezentant. Aceștia pot fi asistați de alți specialiști.

(2) În procedura arbitrală, împuternicirea dată avocaților, potrivit legii, valorează alegerea domiciliului sau, după caz, a sediului procesual la avocat, dacă în cuprinsul acesteia nu se prevede altfel, și cuprinde dreptul avocatului de a exercita opțiunile cu privire la caducitatea arbitrajului precum și de a solicita ori de a accepta prelungirea termenului arbitrajului.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul reprezentării părții prin consilier juridic.

Art. 8 – Aplicarea regulilor în spațiu

(1) Prezentele Reguli sunt aplicabile ori de câte ori prin convenția arbitrală părțile fac referire, în orice mod, la instituția de arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Municipiului

București ori la Regulile de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București.

(2) În cazul în care părțile au optat pentru aplicarea altor reguli de procedură arbitrală decât cele ale Curții de Arbitraj, aplicarea acestora este posibilă numai dacă respectivele norme nu interzic explicit acest lucru. În situația în care regulile indicate de părți interzic explicit aplicarea lor de către o altă instituție de arbitraj, se vor aplica prezentele Reguli.

(3) Tribunalul arbitral este singurul în măsură să aprecieze dacă și în ce măsură sunt compatibile și aplicabile alte reguli de procedură arbitrală decât cele ale Curții de Arbitraj, ținând seama de condițiile litigiului arbitral și de conținutul regulilor de procedură arbitrală indicate de părți. Competența Curții de Arbitraj și constituirea tribunalului arbitral rămân supuse prezentelor Reguli.

Art. 9 – Aplicarea regulilor în timp

Dacă părțile nu au convenit altfel, organizarea și desfășurarea arbitrajului se fac în conformitate cu regulile de procedură arbitrală în vigoare la data înregistrării cererii de arbitrare.

Art. 10 – Interpretarea regulilor

(1) Interpretarea autentică a prezentelor Reguli se face numai de către Curtea de Arbitraj.

(2) Interpretarea prezentelor Reguli de către tribunalul arbitral se face numai în scopul aplicării lor în cauza dedusă judecății.

Capitolul II

Convenția arbitrală

Art. 11 – (1) Convenția arbitrală se încheie în scris, sub sancțiunea nulității. Condiția formei scrise se consideră îndeplinită atunci când recurgerea la arbitraj a fost convenită prin schimb de corespondență, indiferent de forma acesteia, sau schimb de acte procedurale.

(2) În cazul în care convenția arbitrală se referă la un litigiu legat de transferul dreptului de proprietate și/sau constituirea altui drept real asupra unui bun imobil, convenția trebuie încheiată în formă autentică notarială, sub sancțiunea nulității absolute.

Art. 12 (1) Convenția arbitrală se poate încheia fie sub forma unei clauze compromisorii, înscrisă în contractul principal, ori stabilită într-o convenție separată la care contractul principal face trimitere, fie sub forma unei înțelegeri de sine stătătoare denumită compromis.

(2) Validitatea clauzei compromisorii este independentă de aceea a contractului în care a fost înscrisă.

(3) În caz de îndoială, se interpretează în sensul că se aplică tuturor neînțelegerilor care derivă

din contractul sau din raportul juridic la care se referă.

(4) Încheierea procedurii arbitrale, cu sau fără pronunțarea unei hotărâri asupra fondului cauzei nu aduce atingere eficacității convenției arbitrale, sub forma clauzei compromisorii. Aceasta va rămâne valabilă și va servi drept temei pentru orice nouă procedură arbitrală care va fi declanșată în temeiul acesteia, pentru soluționarea oricărui litigiu apărut între părți derivând din contractul principal.

Art. 13 – (1) Convenția arbitrală poate rezulta și din înțelegerea scrisă a părților făcută în fața tribunalului arbitral, ori din introducerea de către reclamant a unei cereri de arbitrare și acceptarea de către pârât ca această cerere să fie soluționată de Curtea de Arbitraj.

(2) Compromisul se poate încheia chiar dacă litigiul intervenit între părți este deja pe rolul unei alte instanțe.

Art. 14 – (1) Convenția arbitrală exclude, pentru litigiul care face obiectul ei, competența instanțelor judecătorești.

(2) Hotărârea instanței judecătorești prin care se respinge cererea ca nefiind de competența sa, declară implicit și validitatea convenției arbitrale. Tribunalul arbitral nu o poate trece cu vederea atunci când verifică validitatea convenției arbitrale.

Capitolul III

Sesizarea Curții de Arbitraj

Art. 15 - Cererea de arbitraj

(1) Cererea de arbitrare prin care este sesizată Curtea de Arbitraj trebuie să cuprindă următoarele elemente:

a) numele și prenumele, domiciliul sau, după caz, reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor. De asemenea, se vor menționa codul numeric personal sau, după caz, codul unic de înregistrare ori codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar ale reclamantului și ale pârâtului, dacă sunt cunoscute de reclamant, adresa electronică, numărul de telefon, numărul de fax ori alte asemenea date ale reclamantului și ale pârâtului, dacă sunt cunoscute de reclamant, precum și, dacă este cazul, domiciliul sau sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură;

b) numele și calitatea celui care reprezintă partea în litigiul arbitral, iar, în cazul reprezentării prin avocat, numele, numerele de telefon și de fax ale acestuia, adresa de poștă electronică și sediul profesional. Dovada calității de reprezentant se va alătura cererii;

c) menționarea convenției arbitrale, anexându-se în copie contractul în care este inserată, iar dacă

a fost consemnată într-un înscris separat ori s-a încheiat un compromis, copie de pe acesta;

d) motivele de fapt și de drept cu indicarea obiectului și valorii cererii, precum și calculul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, cu trimitere la mijloacele de probă pe care reclamantul înțelege să le invoce;

e) opțiunea reclamantului privind aplicarea sau, după caz, neaplicarea procedurii simplificate reglementate de prezentele reguli;

f) propunerea reclamantului privind numărul de arbitri și locul arbitrajului, numele arbitrilor desemnați, iar în cazul în care acesta nu figurează pe lista de arbitri a Curții, și adresa, numărul de telefon, numărul de fax și adresa de poștă electronică;

h) semnătura reclamantului sau, dacă cererea este introdusă prin reprezentant, semnătura acestuia.

(2) La cererea de arbitraj, partea va anexa toate înscrisurile de care înțelege să se folosească, pe care le va certifica pentru conformitate cu originalul. În cazul în care înțelege să se folosească de proba cu interogatoriu, acesta va trebui atașat cererii. Când se cere dovada cu martori, trebuie să se indice numele complet și adresa acestora, precum și adresa electronică, numărul de telefon, fax, sau alte asemenea date de contact, dacă sunt cunoscute. Dacă se solicită administrarea probei cu expertiză, se vor indica obiectivele acesteia.

(3) Cererea de arbitraj și anexele se depun, în format electronic editabil (word) și pe suport hârtie, în atâtea exemplare câți părți sunt, plus unul pentru dosarul cauzei.

(4) Dispozițiile prezentului articol se aplică, în mod corespunzător, cererii reconvenționale formulate de părți sau de unul dintre părți.

Art. 16 – Înregistrarea cererii

(1) Cererea se adresează Curții de Arbitraj și se depune împreună cu actele însoțitoare la registratura Curții.

(2) Cererea arbitrală se va înregistra la registratura Curții de Arbitraj și va primi număr de dosar la momentul plății taxei administrative de înregistrare.

(3) În cazul în care cererea arbitrală se trimite prin poștă, e-mail sau fax, reclamantul va fi înștiințat de îndată să atașeze dovada plății taxei administrative de înregistrare. În cazul în care taxa nu va fi atașată în termen de 5 zile de la înștiințare, cererea va fi restituită administrativ, fără a primi număr de dosar.

Art. 17 – Verificarea cererii.

(1) După înregistrarea cererii arbitrale, dacă se constată că aceasta nu cuprinde toate mențiunile

necesare, Secretariatul Curții de Arbitraj va înștiința, de îndată, pe reclamant să le completeze în mod corespunzător, într-un termen care nu va depăși 10 zile de la data primirii înștiințării.

(2) Dacă reclamantul nu a arătat în acțiune numele arbitrului, el îl va numi în termenul prevăzut la alineatul (1). În caz de neconformare, devin aplicabile în mod corespunzător dispozițiile capitolului IV.

(3) Secretariatul va verifica, de asemenea, plata taxelor arbitrale, iar dacă acestea nu au fost plătite conform Normelor privind taxele și cheltuielile arbitrale, va comunica reclamantului cuantumul și modalitatea de plată a taxelor cuvenite.

(4) Dacă până la termenul acordat nu se depune dovada convenției arbitrale, respectiv dovada plății taxelor arbitrale în condițiile comunicate de secretariat, Președintele Curții, sau o persoană desemnată de acesta, va dispune scoaterea dosarului de pe rol, prin încheiere de dezinvestire, și restituirea cererii arbitrale reclamantului.

Art. 18 Procedura filtru

(1) După înregistrarea cererii, aceasta împreună cu înscrisurile anexate, incluzând convenția arbitrală, se analizează de către Președintele Curții de Arbitraj sau de o persoană desemnată de acesta, care va verifica exclusiv competența conform convenției arbitrale.

(2) În măsura în care convenția arbitrală stabilește explicit competența altei instituții de arbitraj, dosarul se transmite acesteia, pe cale administrativă, prin încheiere de dezinvestire, cu înștiințarea de îndată a reclamantului.

Art. 19 – Comunicarea cererii

(1) În cazul în care cererea de arbitraj nu a fost comunicată pârâtului direct de către reclamant, (caz în care dovada comunicării se va atașa cererii), Secretariatul Curții va proceda la comunicarea cererii de arbitraj, împreună cu toate actele însoțitoare pârâtului/pârâților și terților indicați de reclamant.

(2) Odată cu comunicarea cererii arbitrale, pârâtului i se comunică și obligația de a achita cota sa parte din cheltuielile arbitrale conform Normelor privind taxele arbitrale. În cazul în care nu își îndeplinește această obligație, reclamantul va avansa integral taxele arbitrale.

Art. 20 – Întâmpinarea

(1) Pârâtul va depune întâmpinare în termen de 30 de zile de la data comunicării cererii, care va cuprinde următoarele:

a) un punct de vedere succint la cererea reclamantului, arătând motivele de fapt și de drept pe care se sprijină apărarea pârâtului, excepțiile invocate, precum și indicarea mijloacelor de probă pe care înțelege să le invoce. Prevederile art. 15 alin. 2 sunt aplicabile;

- b) orice obiecții cu privire la existența, validitatea și aplicarea convenției arbitrale;
 - c) răspunsul pârâtului la propunerea reclamantului în legătură cu numărul de arbitri și locul arbitrajului;
 - d) opțiunea pârâtului privind aplicarea sau, după caz, neaplicarea procedurii simplificate;
 - e) numele arbitrului desemnat și, dacă este cazul, adresa, numărul de telefon, numărul de fax și adresa de poștă electronică a arbitrului desemnat sau, în cazul în care este aplicabil, răspunsul la propunerea reclamantului privind soluționarea litigiului arbitral de un arbitru unic, precum și la persoana acestuia;
 - f) numele și calitatea celui care reprezintă partea în litigiul arbitral, iar, în cazul reprezentării prin avocat, numele, numerele de telefon și de fax ale acestuia, și sediul profesional. Dovada calității de reprezentant se va alătura întâmpinării, sau cel mai târziu la primul termen de arbitrare;
 - g) semnătura părții sau, dacă răspunsul este formulat prin reprezentant, semnătura acestuia.
- (2) Întâmpinarea și anexele sale se transmit, în limba arbitrajului, pe suport hârtie, în atâtea exemplare câți reclamanți sunt, plus unul pentru dosarul cauzei, precum și în format electronic editabil (word).
- (3) Necomunicarea sau nedepunerea întâmpinării nu înseamnă recunoașterea pretențiilor reclamantului.
- (4) Excepțiile și alte mijloace de apărare, care nu au fost arătate prin întâmpinare, trebuie invocate, sub sancțiunea decăderii, cel mai târziu la primul termen de arbitrare la care partile au fost legal citate.
- (5) Dacă tribunalul arbitral apreciază că nedepunerea întâmpinării justifică amânarea soluționării litigiului, pârâtul va putea fi obligat la plata cheltuielilor arbitrale cauzate prin amânare.

Art. 21 – Cererea reconvențională

- (1) Dacă pârâtul are pretenții împotriva reclamantului, derivând din același raport juridic, el poate formula cerere reconvențională.
- (2) Cererea reconvențională va fi introdusă în cadrul termenului pentru depunerea întâmpinării, sau cel mai târziu până la primul termen de arbitrare la care partile au fost legal citate și trebuie să îndeplinească aceleași condiții ca și cererea principală.
- (3) Secretariatul Curții va transmite o copie către reclamant pentru a lua cunoștință și a formula întâmpinare la cererea reconvențională, dacă este cazul, în termen de 20 de zile de la comunicare.

Art.22 – Participarea terților

- (1) Terții pot participa la procedura arbitrală dacă se întemeiază pe o convenție arbitrală, dacă efectele hotărârii arbitrale din speță pot fi extinse și la alți participanți, ori dacă părțile în litigiu sunt de acord cu această participare.

(2) Cererea de arbitrare formulată împotriva altor persoane care pot pretinde același drept ca și reclamantul sau cererea prin care un intervenient pretinde pentru sine același drept dedus judecății, precum și cererea de chemare în garanție, este admisibilă numai cu aprobarea tribunalului arbitral, iar în cazul în care acesta nu a fost constituit, cu aprobarea Colegiului Curții.

(3) În toate cazurile, tribunalul arbitral sau, în lipsă, Colegiul Curții, va ține seama, între altele, și de întrunirea următoarelor condiții:

a) toate părțile, inclusiv partea intervenientă ori chemată în arbitraj sau în garanție, au convenit, chiar și în fața tribunalului arbitral, ca litigiile dintre ele să fie supuse unei proceduri de arbitraj desfășurate în conformitate cu prezentele Reguli și au convenit totodată modalitatea de compunere a tribunalului arbitral;

b) intervenția voluntară principală, cererea de arbitrare împotriva altor persoane, sau cererea de chemare în garanție, este formulată cel mai târziu la primul termen de arbitrare;

c) cel care a formulat cererea de intervenție, de arbitrare împotriva altor persoane, sau de chemare în garanție trebuie să achite taxa arbitrală în cuantumul stabilit prin Normele privind taxele și cheltuielile arbitrale, precum și eventualele costuri suplimentare;

(4) Intervenția voluntară accesorie este admisibilă întotdeauna și până la închiderea dezbaterilor, dacă intervenientul accesoriu face dovada existenței unei convenții arbitrale încheiate cu toate părțile din cauză sau, în lipsă, dacă toate părțile sunt de acord. Intervenientul accesoriu nu are drept de a desemna un arbitru.

(5) Intervenția voluntară principală și chemarea în arbitraj sau în garanție a altor persoane, formulată după primul termen de arbitrare, se judecă pe cale separată de către un alt tribunal arbitral, cu excepția cazului în care toate părțile și terții intervenienți sau cei chemați în arbitraj ori în garanție sunt de acord, iar tribunalul arbitral apreciază că judecarea împreună a acestor cereri este mai potrivită intereselor lor.

(6) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și în cazul în care părțile sau terții formulează pretenții în baza mai multor convenții arbitrale distincte.

Art. 23 – Conexarea procedurilor

(1) Oricare dintre părți poate solicita, în cadrul cererii de arbitrare sau a întâmpinării, conexarea noului dosar arbitral cu alt dosar deja existent. În acest caz, primul tribunal arbitral investit (cu dosarul la care se solicita conexarea) va putea admite cererea de conexare, în cazul în care:

1. fie toate părțile sunt de acord cu conexarea;

2. fie toate pretențiile sunt formulate în temeiul aceleiași convenții arbitrale;

3. fie sunt formulate pretenții care decurg din aceeași operațiune sau serie de operațiuni, în baza unor convenții arbitrale distincte, iar în opinia tribunalului arbitral aceste convenții sunt compatibile.

(2) Atunci când decide cu privire la conexarea noului dosar, tribunalul arbitral se va consulta cu părțile și poate lua în considerare, între altele, stadiul dosarului arbitral la care se cere conexarea, dacă procedurile de arbitraj ridică probleme de drept sau de fapt comune, eficiența și celeritatea procedurii.

(3) În cazul în care se decide conexarea dosarelor, misiunea oricărui arbitru deja desemnat în cadrul noii proceduri de arbitraj încetează deplin drept.

(4) Dacă se respinge cererea de conexare, se va desemna un nou tribunal arbitral pentru solutionarea noului dosar în conformitate cu capitolul IV din prezentele reguli.

(5) În afara cazurilor prevazute la alin. (1), cererea de conexare se poate formula numai cu acordul ambelor părți. În acest caz, dosarul va fi trimis primului tribunal investit, cu excepția situației în care toate părțile, prin acordul acestora, solicită desemnarea unui nou tribunal arbitral.

Art. 24 – Solicitarea de informații suplimentare

(1) În cazul în care întâmpinarea, cererea reconvențională sau cererea de introducere în cauză a terților, nu cuprind toate mențiunile și cerințele enumerate la art. 20,21, 22 Președintele Curții va înștiința de îndată partea care le-a formulat, prin intermediul Secretariatului Curții, să le completeze în mod corespunzător, într-un termen care nu va depăși 10 zile de la data comunicării înștiințării.

(2) În cazul în care oricare dintre părți nu se conformează solicitării de a furniza detaliile suplimentare, în absența cărora nu se poate da curs procedurii arbitrale, Președintele Curții poate dispune restituirea după caz, a cererii reconvenționale sau a cererii de introducere în cauză a terților;

(3) În cazul în care părțile nu îndeplinesc solicitarea de a furniza detalii suplimentare, aceasta nu va împiedica desfasurarea procedurii arbitrale.

(4) În cazul în care o parte nu desemnează arbitrul, sunt aplicabile dispozițiile capitolului IV.

Capitolul IV

Constituirea tribunalului arbitral

Art. 25 – Arbitrii

(1) Poate fi arbitru orice persoană fizică dacă are capacitate deplină de exercițiu, este cetățean român sau străin, are experiența semnificativă în raporturile juridice interne și internaționale, studii juridice superioare și o vechime în specialitatea juridică de minim 8 ani și o bună reputație profesională și civică.

(2) Arbitrii sunt înscriși, cu acordul lor, într-o listă care va cuprinde: numele și, după caz, ocupația, specialitatea, titlurile sau prezentarea succintă a activității profesionale a fiecărui arbitru.

Art. 26 – Numărul de arbitri

- (1) Părțile pot conveni cu privire la numărul de arbitri, care trebuie să fie întotdeauna impar, fie un arbitru unic, fie un tribunal arbitral format din trei arbitri.
- (2) În cazul în care părțile nu au convenit cu privire la numărul de arbitri, tribunalul arbitral este constituit din trei arbitri.
- (3) Prin derogare de la dispozițiile alin. (2) și în absența unei convenții contrare a părților, în cauzele care urmează procedura simplificată stabilită de prezentele reguli, tribunalul arbitral este constituit dintr-un singur arbitru.
- (4) Este nulă clauza din convenția arbitrală care conferă uneia dintre părți un privilegiu cu privire la desemnarea arbitrilor, ori care prevede dreptul uneia dintre părți de a numi arbitrul în locul celeilalte, sau de a avea mai mulți arbitri decât cealaltă parte.

Art. 27 – Desemnarea și numirea arbitrilor

- (1) În cazul în care părțile nu au convenit cu privire la procedura pentru desemnarea arbitrilor sau în cazul în care tribunalul arbitral nu a fost desemnat în termenul stabilit de părți sau dacă părțile nu au convenit cu privire la un anumit termen, în perioada de timp stabilită de Președintele Curții, desemnarea sau, după caz, numirea arbitrilor se face în conformitate cu următoarele reguli:
 1. Atunci când tribunalul arbitral urmează să fie constituit dintr-un arbitru unic, părților le este acordat un termen de 10 zile pentru a desemna împreună arbitrul din lista de arbitri. În cazul în care părțile nu desemnează arbitrul în acest termen, va fi numit de Președintele Curții, în termen de 5 zile, din lista de supraarbitri.
 2. În cazul în care tribunalul arbitral urmează să fie constituit dintr-un număr de trei arbitri, reclamantul și pârâțul vor desemna, fiecare, câte un arbitru, iar al treilea – supraarbitrul – va fi desemnat de cei doi arbitri din lista de supraarbitri. Dacă oricare dintre părți nu desemnează arbitrul în termenul arătat la pct .1, acesta va fi numit de Președintele Curții în termen de cel mult 5 zile. În cazul în care arbitrii desemnați nu convin, într-un termen de 5 zile de la numire asupra persoanei supraarbitrului, acesta va fi numit de Președintele Curții în același termen, din lista de supraarbitri.
 3. Dacă sunt mai mulți reclamânți sau, după caz, mai mulți pârâți iar tribunalul arbitral urmează să fie format dintr-un număr de trei arbitri, reclamânții sau, după caz, pârâții desemnează împreună câte un arbitru, iar al treilea – supraarbitrul – va fi desemnat de cei doi arbitri, în termen de 5 zile de la numirea lor, din lista de supraarbitri. În cazul în care reclamantii/paratii nu desemnează arbitrul în termenul aratat la pct 1- Colegiul Curții va numi toți arbitrii.
- (2) Când propun arbitrii, fie prin convenția arbitrală, fie în condițiile alin. (1), părțile vor propune și câte un supleant pentru cazul în care arbitrul principal ar fi sau ar ajunge în situația de a nu-și putea îndeplini însărcinarea.

(3) Introducerea unei cereri accesorii sau incidentale nu atrage modificarea componenței tribunalului arbitral deja constituit.

Art. 28 – Acceptarea sarcinii de arbitru. Independența și imparțialitatea arbitrilor.

(1) Acceptarea însărcinării de arbitru trebuie să fie făcută printr-o declarație de acceptare (Anexa III), în scris și va fi comunicată părților, în termen de 5 zile de la data propunerii de numire, prin poștă, telefax, poștă electronică sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea actului și confirmarea primirii acestuia.

(2) Fiecare arbitru trebuie să fie imparțial, independent și să nu se supună decât legii.

(3) Odată cu declarația de acceptare, arbitrul care acceptă însărcinarea de soluționare a litigiului, va semna și declarația de independență, de imparțialitate și de disponibilitate, în care va arăta orice circumstanțe care pot da naștere unor îndoieli rezonabile cu privire la imparțialitatea sau independența sa. Declarația va fi dată pe baza formularului prevăzut în Anexa III la prezentele Reguli și va fi depusă sau, după caz, transmisă, inclusiv în format electronic, Secretariatului Curții.

(4) Necompletarea și ne semnarea declarației de acceptare, de independență, de imparțialitate și de disponibilitate în termenul prevăzut la alin.1 este considerată refuz al îndeplinirii misiunii de arbitru.

(5) Secretariatul Curții va transmite părților și celorlalți arbitri o copie a declarației și va păstra originalul la dosarul cauzei.

(6) Dacă pe parcursul procedurii arbitrale intervin orice circumstanțe care pot da naștere unor îndoieli rezonabile cu privire la imparțialitatea sau independența arbitrului, acesta va aduce imediat, în scris, la cunoștința părților și celorlalți arbitri, împrejurările respective.

Art. 29 – Constituirea tribunalului arbitral

(1) Tribunalul arbitral se consideră constituit la data acceptării însărcinării de arbitru unic, sau, după caz, a ultimei acceptări a însărcinării de arbitru ori de supraarbitru.

(2) Din momentul constituirii, tribunalul arbitral este investit cu judecarea cererii de arbitrare și a celorlalte cereri privind procedura arbitrală, cu excepția cererilor care, potrivit legii sau prezentelor Reguli, sunt date în competența exclusivă a altor organe cu atribuții jurisdicționale.

Art. 30 – Cauze de incompatibilitate

(1) Arbitrii sunt incompatibili în următoarele cazuri:

1. se află în una dintre situațiile de incompatibilitate pe care Codul de procedură civilă le prevede pentru judecători;

2. nu îndeplinesc condițiile de calificare sau alte condiții privitoare la arbitri, prevăzute în

convenția arbitrală;

3. sunt asociați, colaboratori sau membri ai organelor de conducere ale unei entități fără personalitate juridică sau ale unei persoane juridice care are un interes în cauză ori care este controlată de una dintre părți sau aflată sub un control comun cu această parte;

4. arbitrul are raporturi de muncă ori de serviciu cu una dintre părți, cu o persoană juridică controlată de una dintre părți sau aflată sub un control comun cu această parte;

5. arbitrul a prestat consultanță uneia dintre părți, a asistat sau a reprezentat una dintre părți ori a depus mărturie în fazele prealabile ale litigiului arbitral.

(2) Arbitrul care este și avocat, înscris în tabloul avocaților, nu poate intra în compunerea unui tribunal arbitral investit cu arbitrarea unui litigiu arbitral cu privire la care a desfășurat sau urmează a desfășura activități avocațiale.

(3) Persoana care este înscrisă pe lista de arbitri a Curții de Arbitraj nu poate presta activități de reprezentare avocațială în litigii arbitrale care se judecă pe baza prezentelor Reguli.

Art. 31 – Abținerea arbitrilor

(1) Persoana care știe că în privința sa există o cauză de incompatibilitate este obligată să înștiințeze părțile și pe ceilalți arbitri, mai înainte de a fi acceptat însărcinarea de arbitru, iar dacă asemenea cauze survin după acceptare, de îndată ce le-a cunoscut.

(2) Această persoană nu poate participa la judecarea litigiului decât dacă părțile, înștiințate potrivit alin. 1, comunică în scris că înțeleg să nu ceară recuzarea. Chiar în acest caz, arbitrul are dreptul să se abțină de la judecarea litigiului, fără ca abținerea să însemne recunoașterea cauzei de recuzare.

(3) Abținerea produce efecte de la data formulării ei, fără nicio altă formalitate.

Art. 32 – Recuzarea arbitrilor

(1) Părțile vor putea recuza orice arbitru în cazul în care există circumstanțe care dau naștere unor îndoieli întemeiate cu privire la imparțialitatea sau independența acestuia sau în cazul în care arbitrul respectiv nu deține calificările convenite de părți.

(2) O parte nu poate recuza arbitrul numit de ea, decât pentru cauze survenite, sau de care a luat cunoștință după numire.

(3) Cererea de recuzare se formulează și se motivează în scris și se depune la Secretariatul Curții, sub sancțiunea decăderii, în termen de 10 zile de la data constituirii tribunalului arbitral. Când motivele de incompatibilitate s-au ivit, ori au fost cunoscute de parte doar după constituirea tribunalului arbitral, recuzarea arbitrului va fi cerută în termen de 10 zile de la care partea respectivă a luat cunoștință de circumstanțele care stau la baza cererii.

(4) Secretariatul Curții comunică părților și arbitrilor cererea de recuzare, iar aceștia vor avea

posibilitatea de a-și expune punctul de vedere față de cerere în termen de 10 zile de la data comunicării.

(5) În cazul în care toate părțile sunt de acord cu recuzarea, misiunea de arbitru va înceta.

(6) Cererea de recuzare se soluționează, în lipsa părților, de tribunalul arbitral fără participarea arbitrului recuzat, acesta fiind înlocuit de Președintele Curții de Arbitraj sau de un arbitru desemnat de el.

(7) În cazul în care cererea de recuzare privește pe arbitrul unic, ea se soluționează, fără prezența părților, de un tribunal arbitral format din președintele Curții sau dintr-un arbitru desemnat de el.

(8) Prevederile art. 32 se aplică în mod corespunzător experților și asistenților arbitrali. În acest caz, recuzarea se soluționează de tribunalul arbitral.

Art. 33 – Încetarea misiunii de arbitru

(1) Misiunea de arbitru încetează prin: abținere, recuzare, imposibilitate fizică sau morală, neindeplinirea atribuțiilor, ori deces.

(2) Colegiul Curții va lua act de încetarea misiunii unui arbitru în oricare dintre următoarele cazuri:

1. arbitrul declară că se abține, în condițiile prevăzute de art. 31. Orice cerere de abținere va fi motivată și poate privi întreaga cauză, iar nu doar anumite momente procesuale sau etape ale acesteia;

2. este admisă o cerere de recuzare împotriva arbitrului în conformitate cu art. 32;

3. arbitrul se află în imposibilitate fizică sau morală de a-și îndeplini misiunea pe o perioadă mai lungă de timp datorită unor motive survenite, sau de care a luat cunoștință după acceptarea misiunii de arbitru;

4. arbitrul nu își îndeplinește obligațiile și sarcinile în cadrul dosarului în care a fost desemnat ;

5. dacă intervine decesul unui arbitru pe parcursul procedurii arbitrale.

(3) Colegiul Curții, la cererea oricăreia dintre părți sau la propunerea unuia dintre membrii tribunalului arbitral, ia act de încetarea misiunii de arbitru în cazurile prevăzute de alin. (2).

Art. 34 – Înlocuirea arbitrilor

(1) În cazul în care misiunea unui arbitru încetează, acesta va fi înlocuit, dispozițiile art. 27 aplicându-se în mod corespunzător.

(2) Dacă este înlocuit întregul tribunal arbitral, noul tribunal arbitral va decide dacă și în ce măsură este necesară refacerea anumitor acte de procedură sau a întregii proceduri.

Art. 35 – Răspunderea arbitrilor

(1) Arbitrii răspund, în condițiile legii, pentru prejudiciul cauzat, dacă :

1. după acceptare renunță, în mod nejustificat la însărcinarea lor;
2. fără motiv justificat, nu participă la judecarea litigiului ori nu pronunță hotărârea în termenul stabilit de convenția arbitrală sau de lege;
3. nu respectă caracterul confidențial al arbitrajului, publicând sau divulgând date de care iau cunoștință în calitate de arbitri, fără a avea autorizarea părților;
4. încalcă cu rea-credință sau gravă neglijență alte îndatoriri ce le revin.

Capitolul V

Procedura în fața tribunalului arbitral

Art. 36 – Locul arbitrajului

(1) Locul arbitrajului este la sediul Curții de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București.

(2) Tribunalul arbitral, după consultarea părților, va putea desfășura procedura arbitrală, în tot sau în parte, în orice loc pe care îl consideră potrivit, costurile suplimentare ocazionate urmând a fi suportate de părți.

(3) În toate cazurile, hotărârea arbitrală se consideră că a fost pronunțată la sediul Curții.

Art. 37 – Limba arbitrajului

(1) Dacă părțile nu au convenit altfel, limba arbitrajului este limba română.

(2) Secretariatul Curții sau tribunalul arbitral poate solicita ca orice înscrisuri redactate în alte limbi decât limba arbitrajului să fie însoțite de o traducere legalizată în limba română.

(3) Dacă o parte nu cunoaște limba arbitrajului, la cererea și pe cheltuiala ei, tribunalul arbitral îi asigură serviciile unui interpret.

(4) Părțile pot participa la dezbateri însoțite de interpret.

Art. 38 – Termene arbitrale

(1) Secretariatul Curții de Arbitraj va urmări ca intervalul de timp între data înregistrării cererii de arbitraj și primul termen de arbitraj să nu depășească 60 de zile, în afară de cazul în care Președintele prelungește acest termen pentru motive justificate.

(2) Între data primirii citației și termenul de dezbateri trebuie să existe un interval de timp de cel puțin 15 zile.

(3) Dacă părțile nu au convenit altfel, tribunalul arbitral trebuie să pronunțe hotărârea în termen de cel mult șase luni de la data constituirii sale .

(4) Părțile pot consimți oricând, în cursul litigiului, la prelungirea termenului arbitrajului, fie în scris, fie prin declarație orală, dată în fața tribunalului arbitral și consemnată în încheierea de ședință.

(5) De asemenea, tribunalul arbitral poate dispune, prin încheiere, pentru motive temeinice, prelungirea termenului arbitrajului cu cel mult patru luni.

(6) Depășirea termenelor prevăzute de prezentul articol nu poate să constituie un motiv de caducitate a arbitrajului, în afară de cazul prevăzut de art. 44 alin. 2

(7) Nu constituie cauza de caducitate și partea nu poate invoca depășirea termenului de soluționare a litigiului dacă, prin propria sa atitudine, a întârziat soluționarea litigiului. O astfel de constatare a tribunalului arbitral se consemnează în încheierea de ședință.

Art. 39 – Administrarea procedurii

(1) Imediat după constituirea tribunalului arbitral, Secretariatul Curții va pune dosarul cauzei la dispoziția acestuia.

(2) În toate chestiunile care nu sunt expres prevăzute de prezentele Reguli, tribunalul arbitral va acționa în spiritul acestora. Acolo unde nu există norme stabilite de părți, de prezentele Reguli sau, în lipsă, de tribunalul arbitral ori acestea sunt neîndestulătoare, se vor aplica dispozițiile corespunzătoare din Codul de procedură civilă.

(3) Procedura arbitrală va cuprinde o fază scrisă și o fază orală.

(4) Tribunalul arbitral va urmări ca administrarea procedurii să se realizeze într-o manieră imparțială, eficientă și cu celeritate, oferind fiecăreia dintre părți o posibilitate rezonabilă de a-și susține argumentele și de a-și formula apărările.

(5) În orice stare a litigiului, tribunalul arbitral va încerca soluționarea acestuia pe baza înțelegerii părților.

(6) Neprezentarea părții legal citate nu împiedică dezbaterea litigiului arbitral, chiar dacă niciuna dintre părți nu a solicitat judecarea în lipsă.

Art. 40 – Comunicarea actelor de procedură

(1) Comunicarea între părți sau către părți a înscrisurilor litigiului, a citațiilor, încheierilor de ședință și hotărârilor arbitrale, se va efectua prin scrisoare recomandată cu conținut declarat și confirmare de primire, prin servicii de curierat rapid, poștă electronică, telefax sau orice alt mijloc de comunicare ce permite stabilirea probei comunicării și a textului transmis.

- (2) În cazul comunicărilor telefonice, asistentul arbitral va întocmi o notă telefonică în care va face mențiuni despre ora și data convorbirii, identitatea persoanei cu care s-a purtat discuția și va prezenta pe scurt conținutul acesteia.
- (3) Orice notificare sau altă comunicare transmisă în conformitate cu prevederile alin. (1) și (2) este considerată cunoscută de către destinatarul acesteia la data la care aceasta ar fi fost primită în mod obișnuit având în vedere mijlocul de comunicare utilizat.
- (4) Comunicarea este considerată îndeplinită și în cazul în care destinatarul a refuzat primirea sau nu s-a prezentat la oficiul poștal pentru a o ridica, deși există dovada avizării sale.
- (5) Orice înscris poate fi înmănat personal părții sau reprezentantului ei, sub semnătură, certificată de asistentul arbitral, cu precizarea datei înmânării.
- (6) Comunicările se fac, după caz, la adresa indicată de parte în cererea de arbitrare sau întâmpinare ori în contractul sau corespondența dintre părți. Orice schimbare de adresă nu va fi luată în considerare dacă nu a fost adusă la cunoștință, în scris, celeilalte părți și tribunalului arbitral.
- (7) Dovezile de comunicare și notele telefonice se depun la dosarul cauzei.

Art. – 41 Citarea părților

- (1) Tribunalul arbitral hotărăște asupra unei cereri numai dacă părțile au fost legal citate.
- (2) Partea care a fost prezenta sau reprezentată la un termen nu va fi citată în tot cursul arbitrajului, fiind presupus că ea cunoaște termenele următoare, afară de cazul în care se prevede altfel în prezentele Reguli.
- (2) Termenul luat în cunoștință sau pentru care au fost trimise citațiile nu poate fi preschimbat decât pentru motive temeinice, din oficiu sau la cererea oricarei părți. În cazul în care termenul este preschimbat, părțile vor fi citate de îndată pentru noul termen fixat.
- (3) Când procedura de citare este legal îndeplinită, soluționarea litigiului, chiar și asupra fondului, poate continua în ziua sau la termene scurte, succesive, date în cunoștință părților.

Art. 42 – Verificarea dosarului

- (1) Îndată după expirarea termenului pentru depunerea întâmpinării, tribunalul arbitral verifică stadiul pregătirii litigiului pentru dezbateri și, dacă va socoti necesar, va dispune măsurile corespunzătoare pentru completarea dosarului.
- (2) După această verificare și, dacă este cazul, după completarea dosarului, tribunalul arbitral fixează termen de dezbateri a litigiului și dispune citarea părților.

Art. 43 – Verificarea competenței

- (1) La primul termen de judecată cu procedura legal îndeplinită, tribunalul arbitral își verifică propria competență de a soluționa litigiul.
- (2) Dacă tribunalul arbitral hotărăște că este competent, consemnează acest lucru într-o încheiere, care se poate desființa numai prin acțiunea în anulare introdusă la instanța de judecată competentă împotriva hotărârii arbitrale.
- (3) Dacă tribunalul arbitral hotărăște că nu este competent să soluționeze litigiul cu care a fost sesizat, își declină competența printr-o hotărâre, împotriva căreia nu se poate formula acțiunea în anulare.
- (4) Conflictul de competență între tribunalul arbitral și o instanță judecătorească este soluționat de instanța judecătorească ierarhic superioară celei aflate în conflict.

Art. 44 - Caducitatea arbitrajului

- (1) La primul termen de arbitraj la care au fost legal citate, părțile sunt obligate să declare în scris, sub sancțiunea decăderii, dacă înțeleg să invoce caducitatea arbitrajului.
- (2) Când cel puțin una dintre părți a formulat declarația prevăzută la alin. (1), tribunalul arbitral, la expirarea termenului, va pronunța o hotărâre prin care va constata că arbitrajul a devenit caduc, cu excepția situației în care părțile declară în mod expres că renunță la caducitate, caz în care va continua judecata.
- (3) Probele administrate în cadrul procedurii devenite caducă vor putea fi utilizate, dacă este cazul, într-un nou arbitraj, în măsura în care se socotește că nu este necesară refacerea lor.

Art. 45 – Cereri și excepții

- (1) Orice excepție privind existența și validitatea convenției arbitrale, constituirea tribunalului arbitral, limitele însărcinării arbitrilor și desfășurarea procedurii, se invocă, sub sancțiunea decăderii, până la primul termen de judecată la care partea a fost legal citată, dacă nu s-a stabilit un termen mai scurt.
- (2) Orice cereri și orice înscrisuri vor fi depuse cel mai târziu până la primul termen la care părțile au fost legal citate, cu excepția cazului în care necesitatea probei rezultă din dezbateri, sau există acordul ambelor părți.
- (3) Neregularitatea actelor de procedură se acoperă dacă nu a fost invocată de cel interesat la termenul la care s-a produs ori, dacă a lipsit la acel termen, la primul termen la care a fost prezent ori legal citat după producerea neregularității și înainte de a se pune concluzii în fond.

(4) Nimeni nu poate invoca neregularitatea unui act de procedură pricinuită prin propriul fapt.

Art. 46 – Excepția de neconstituționalitate

(1) Excepția de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele poate fi ridicată la cererea oricăreia dintre părți sau, din oficiu de către tribunalul arbitral, în condițiile legii privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

(2) Sesizarea Curții Constituționale se dispune de tribunalul arbitral printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților și opinia tribunalului arbitral asupra excepției și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare.

(3) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară dispozițiilor legii de organizare și funcționare a Curții Constituționale, tribunalul arbitral o va respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.

(4) Încheierea de sesizare, împreună cu anexele, se transmit Curții Constituționale cu scrisoarea Președintelui Curții de Arbitraj.

Art. 47 – Modificarea cererilor

(1) După primul termen la care părțile au fost legal citate, niciuna dintre părți nu va putea modifica sau formula noi pretenții, excepții sau cereri, decât cu aprobarea prealabilă a tribunalului arbitral, care va putea fi dată după luarea în considerare a naturii noilor pretenții, excepții sau cereri, stadiul procedurii arbitrale, prejudiciile aduse celeilalte părți prin întârzierea procedurilor, precum și alte circumstanțe relevante.

Art. 48 – Absența părților

(1) Neprezentarea părții legal citate nu împiedică dezbateră litigiului, afară numai dacă partea lipsă nu va cere, înainte de data pentru care a fost stabilită dezbateră, amânarea acesteia pentru motive temeinice, încunoștințând în același timp și cealaltă parte, precum și arbitri.

(2) Aprecierea temeiniciei motivelor absenței precum și a motivelor pentru care absența justifică amânarea dezbaterii este de competență exclusivă a tribunalului arbitral, hotărârea acestuia nefiind supusă niciunei căi de atac.

(3) Dacă ambele părți, legal citate, nu se prezintă la termen, tribunalul arbitral va soluționa litigiul, în afară de cazul în care s-a cerut amânarea pentru motive temeinice.

(4) Chiar dacă părțile nu solicită amânarea soluționării litigiului, tribunalul arbitral poate să

amâne judecarea acestuia, citând părțile, dacă apreciază că prezența acestora la dezbateri este necesară, sau acordând un termen pentru ca părțile să își poată formula concluziile în scris.

(5) Oricare dintre părți poate cere în scris ca soluționarea litigiului să se facă în lipsa sa, pe baza probelor aflate la dosar.

Art. 49 – Sarcina și propunerea probelor

(1) Fiecare dintre părți are sarcina să dovedească faptele pe care se întemeiază pretenția sau apărarea sa. Părțile vor indica probele a căror administrare o solicită arătând, după caz, relevanța lor precum și actele și faptele ce tind a fi probate.

(2) În vederea soluționării litigiului, tribunalul arbitral poate cere părților explicații scrise cu privire la obiectul cererii și faptele litigiului și poate dispune administrarea oricăror probe prevăzute de lege.

(3) Probele care nu au fost cerute prin cererea de arbitraj sau prin întâmpinare, nu vor mai putea fi invocate în cursul arbitrajului, în afară de cazurile în care:

1. necesitatea probei rezultă din modificarea cererii sau din cercetarea litigiului și partea nu o putea prevedea;
2. partea indică motive temeinic justificate pentru care nu a putut propune, în termen, probele cerute;
3. administrarea probei nu duce la amânarea soluționării litigiului;
4. există acordul expres al tuturor părților.

(4) Tribunalul arbitral are competență exclusivă de a decide asupra admisibilității, pertinentei, concludenței și utilității probelor propuse de părți. Aprecierea probelor se face de către arbitri potrivit intimei lor convingeri.

(5) Cu consultarea părților, tribunalul arbitral poate fixa termene limită pentru administrarea probelor încuviințate. După expirarea acestor termene, administrarea probei nu mai poate avea loc decât dacă tribunalul arbitral apreciază că aceasta este esențială pentru soluționarea corectă a litigiului.

Art. 50 – Administrarea probelor

(1) Administrarea probelor se efectuează în ședința tribunalului arbitral. Acesta poate dispune ca administrarea probelor să fie efectuată în fața supraarbitrului, sau, cu acordul părților, în fața unui arbitru din compunerea tribunalului arbitral.

(2) Dacă una dintre părți deține un mijloc de probă, tribunalul arbitral poate ordona înfățișarea lui.

(3) Înscrierile se depun în copie certificată de parte, dar tribunalul arbitral poate solicita oricând originalul.

(4) Martorii și experții, sau specialiști având o reputație profesională neștirbită propuși de părți sunt audiați fără prestare de jurământ. Audierea martorilor, a experților sau a specialiștilor poate fi făcută, la cerere sau cu consimțământul acestora, și la locuința ori la locul unde își desfășoară activitatea. De asemenea, tribunalul arbitral le poate cere să răspundă în scris întrebărilor puse, acordând termen în acest sens.

(5) Tribunalul arbitral poate solicita informații scrise autorităților publice în legătură cu actele și acțiunile acestora, care sunt necesare pentru soluționarea litigiului.

Art. 51 – Expertiza

(1) După consultarea părților, tribunalul arbitral va putea desemna unul sau mai mulți experți care vor depune la dosarul cauzei rapoarte de expertiză, însoțite de dovada comunicării acestora către părți.

(2) Tribunalul arbitral va stabili, după consultarea părților și, după caz, a expertului desemnat, onorariul convenit, cheltuielile și modalitățile de plată, ținând întotdeauna seama de complexitatea expertizei. În cazul în care expertul desemnat de tribunalul arbitral nu își îndeplinește, își îndeplinește necorespunzător, sau cu întârziere nejustificată obligațiile sale, tribunalul arbitral poate dispune diminuarea corespunzătoare a onorariului, sau după caz, respingerea cererii de majorare a onorariului provizoriu stabilit.

(3) Tribunalul arbitral poate solicita expertului elaborarea unui calendar provizoriu de desfășurare a activității sale.

(4) Tribunalul arbitral poate acorda părților, la cererea acestora, dreptul de a-și desemna un expert consilier, care să participe la efectuarea expertizei.

(5) Părțile au posibilitatea de a depune punct de vedere sau obiecțiuni cu privire la raportul de expertiză.

(6) La solicitarea uneia dintre părți, tribunalul arbitral poate acorda părților posibilitatea de a audia, în cadrul unei ședințe, orice expert desemnat de tribunalul arbitral.

(7) Ori de câte ori tribunalul arbitral apreciază faptul că domeniul în care ar urma să se efectueze expertiza este unul specializat, iar complexitatea acesteia o impune, după consultarea părților, acesta va putea apela la alți specialiști având o reputație profesională neștirbită, din afara listelor de experți. Dispozițiile alin. (1)-(6) se aplică în mod corespunzător.

Art. 52 – Încheieri

(1) Dezbaterile arbitrale și orice dispoziție luată de tribunalul arbitral, în cadrul ședințelor de

arbitrare sau în afara lor, vor fi consemnate printr-o încheiere de ședință.

(2) Încheierea va cuprinde, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 58 alin. 3 lit. a,b,d,f și g următoarele elemente:

- a) modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare sau de consultare a părților;
- b) o scurtă descriere a cererilor și susținerilor părților;
- c) motivele pe care se sprijină măsurile dispuse.

(3) Încheierile pot fi date între termenele procedurale, după consultarea prealabilă a părților, inclusiv prin mijloace electronice de comunicare, în măsura în care aceasta este posibilă.

(4) Părțile au dreptul să ia cunoștință de conținutul încheierilor și de actele dosarului. Părților li se comunică, la cerere, copie de pe încheierea de ședință.

Art. 53 – Suspendarea procedurii

(1) Cursul procedurii arbitrale va fi suspendat în următoarele situații:

- 1. prin decesul uneia dintre părți, până la introducerea în cauză a moștenitorilor, în afară de cazul când partea interesată cere termen pentru introducerea în judecată a acestora;
- 2. prin interdicția judecătorească sau punerea sub curatelă a unei părți, până la numirea tutorelui sau curatorului;
- 3. prin decesul reprezentantului sau al mandatarului uneia dintre părți, survenit cu mai puțin de 15 zile înainte de ziua înfățișării, până la numirea unui nou reprezentant sau mandatar;
- 4. prin încetarea funcției tutorelui sau curatorului, până la numirea unui nou tutore sau curator;
- 5. când persoana juridică este dizolvată, până la desemnarea lichidatorului;
- 6. prin deschiderea procedurii insolvenței, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive, dacă debitorul trebuie reprezentat, până la numirea administratorului ori lichidatorului judiciar;

(2) Cursul procedurii arbitrale poate fi suspendat în următoarele situații:

- 1. pe timpul soluționării excepției de neconstituționalitate a unui text de lege ce are legătură directă cu dezlegarea litigiului arbitral, sau al judecării unei cereri incidente adresate instanței judecătorești competente;
- 2. când dezlegarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți;
- 3. când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare

asupra hotărârii ce urmează să se dea, dacă legea nu prevede altfel;

4. în cazul în care o instanță judecătorească a formulat o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene, iar litigiul arbitral are legătură directă cu soluționarea respectivei hotărâri preliminare.

(2) Încheierea prin care s-a dispus suspendarea cursului procedurii arbitrale poate fi atacată separat cu acțiune în anulare la instanța competentă. De asemenea, poate fi atacată separat încheierea prin care s-a dispus respingerea, ca inadmisibilă, a cererii de sesizare a Curții Constituționale privind neconstituționalitatea unei dispoziții legale.

Art. 54 – Cazuri de năndeplinire a obligațiilor

(1) În cazul în care una dintre părți, fără a avea un motiv întemeiat, nu respectă oricare dintre prevederile sau cerințele prevăzute în prezentele Reguli sau orice dispoziție dată de tribunalul arbitral, acesta va putea dispune suspendarea procedurii arbitrale sau orice alte măsuri adecvate, în funcție de împrejurări.

Art. 55 – Perimarea

(1) Cererea de arbitrare se perimă de plin drept dacă a rămas în nelucrare din vina părții timp de șase luni.

(2) Perimarea se constată din oficiu sau la cererea părții interesate. În ambele cazuri, supraarbitrul sau, după caz, arbitrul unic fixează termen și dispune citarea de urgență a părților, precum și întocmirea de către Secretariatul Curții a unui referat asupra actelor de procedură în legătură cu perimarea.

Capitolul VI

Hotărârea arbitrală

Art. 56 – Soluționarea litigiului

(1) Tribunalul arbitral soluționează litigiul în temeiul contractului principal, al normelor de drept aplicabile și ținând seama de uzanțele și principiile de drept.

(2) Pe baza acordului expres al părților, tribunalul arbitral poate soluționa litigiul în echitate.

(3) Dacă pârâtul recunoaște o parte din pretențiile reclamantului, tribunalul arbitral, la cererea acestuia, va putea pronunța o hotărâre parțială, în măsura recunoașterii.

(3) Dacă reclamantul renunță la arbitrare sau la însuși dreptul pretins, după constituirea tribunalului arbitral, acesta va dispune, prin sentință arbitrală, închiderea dosarului sau

respingerea în fond a cererii de arbitrare, după caz.

(4) În cazul în care părțile încheie o tranzacție înainte de pronunțarea sentinței arbitrale, tribunalul arbitral va putea pronunța, la solicitarea părților, o sentință arbitrală care va prelua, în dispozitivul său, tranzacția dintre părți.

(5) În cazul în care procedura de arbitraj este închisă din orice alt motiv, după constituirea tribunalului arbitral, dar înainte de soluționarea pe fond a litigiului, tribunalul arbitral va pronunța o sentință arbitrală în care va fi menționată cauza închiderii procedurii.

(6) Atunci când reclamantul renunță la cererea de arbitrare sau la însuși dreptul pretins, mai înainte de constituirea tribunalului arbitral, procedura arbitrală se încheie printr-o dispoziție a Președintelui Curții, pe baza unui referat întocmit de asistentul arbitral șef.

Art. 57 – Deliberarea și pronunțarea

(1) Deliberarea are loc în ședință secretă, cu participarea tuturor arbitrilor.

(2) Pronunțarea poate fi amânată cu cel mult 14 de zile, sub condiția încadrării în termenul arbitrajului prevăzut la art. 38 alin. 3.

(3) Hotărârea se adoptă cu majoritate de voturi. Dacă din deliberare rezultă mai mult de două opinii, arbitrii ale căror păreri se apropie mai mult sunt datori să se unească într-o singură opinie. Atunci când nu se formează o majoritate, hotărârea va fi adoptată numai de către supraarbitru.

(4) După deliberare se va întocmi o minută, care va cuprinde pe scurt conținutul dispozitivului hotărârii și în care se va arăta, dacă este cazul, opinia minoritară.

Art. 58 – Hotărârea arbitrală

(1) Hotărârea arbitrală va fi redactată în scris, în termen de cel mult o lună de la data închiderii dezbaterilor sau de la împlinirea termenului pentru depunerea notelor scrise ori, după caz, în termenul convenit cu părțile.

(2) Președintele Curții va putea prelungi termenul pentru redactarea sentinței, în baza unei cereri justificate din partea tribunalului arbitral.

(3) Hotărârea arbitrală trebuie să cuprindă :

a) componența nominală a tribunalului arbitral, numele asistentului arbitral, locul și data pronunțării sentinței;

b) numele părților, domiciliul sau reședința ori, după caz, denumirea și sediul, precum și numele reprezentanților părților și ale celorlalte persoane care au participat la dezbaterile litigiului arbitral;

- c) menționarea convenției arbitrale în temeiul căreia s-a procedat la arbitraj;
- d) obiectul litigiului arbitral și susținerile pe scurt ale părților;
- e) motivele de fapt și de drept ale sentinței, iar în cazul arbitrajului în echitate, motivele care sub acest aspect întemeiază soluția;
- f) dispozitivul;
- g) semnăturile tuturor arbitrilor, precum și semnătura asistentului arbitral.

(5) Arbitrul care a avut o altă părere își va redacta și va semna opinia separată, cu arătarea considerentelor pe care aceasta se sprijină. Regula se aplică și în cazul unei opinii concurente.

(6) Opinia separată sau opinia concurentă se redactează în termenul prevăzut la alin. (1) și se atașează sentinței.

Art. 59 – Efectele hotărârii arbitrale

(1) Hotărârea arbitrală comunicată părților este definitivă și obligatorie. Ea se aduce la îndeplinire de bunăvoie de partea împotriva căreia s-a pronunțat, de îndată sau în termenul arătat în hotărâre.

(2) Asistentul arbitral are obligația de a comunica hotărârea către părți în termen de 3 zile de la data semnării de către arbitri.

(3) Hotărârea arbitrală constituie titlu executoriu și se execută silit, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

(4) Prin acordul lor de a soluționa litigiul arbitral în conformitate cu aceste Reguli, părțile se angajează să pună de îndată în aplicare dispozițiile hotărârii arbitrale.

Art. 60 – Îndreptarea și lămurirea hotărârilor arbitrale

(1) Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale din sentința arbitrală ori din încheieri pot fi îndreptate din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți, formulată în termen de 10 zile de la data comunicării hotărârii arbitrale.

(2) În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea și aplicarea dispozitivului sentinței arbitrale ori aceasta cuprinde dispoziții potrivnice, oricare dintre părți poate cere tribunalului arbitral care a pronunțat sentința să lămurească dispozitivul sau să înlăture dispozițiile potrivnice, în termen de 10 zile de la data comunicării sentinței.

(3) În cazul în care tribunalul arbitral consideră că solicitarea de corectare a erorilor materiale

sau de lămurire a hotărârii arbitrale este justificată, acesta va efectua corecturile solicitate sau va oferi lămuririle solicitate de îndată.

(4) Tribunalul arbitral va putea corecta orice eroare de tipul celor la care se face referire în alin. (1) din oficiu, de îndată ce a constatat eroarea.

(5) Tribunalul arbitral se pronunță asupra cererii prin încheiere. Părțile vor fi citate numai dacă tribunalul arbitral socotește că este necesar să dea anumite lămuriri. Încheierea, se va atașa la sentința, atât în dosarul litigiului, cât și în mapa de sentințe a Curții de Arbitraj.

(6) Dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și pentru îndreptarea și lămurirea încheierilor.

Art. 61 – Completarea hotărârilor arbitrale

(1) Dacă prin sentința dată tribunalul arbitral a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, oricare dintre părți poate cere completarea sentinței în termen de 10 zile de la data comunicării ei, cu transmiterea unei notificări către cealaltă parte.

(2) Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul când tribunalul arbitral a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, traducătorilor, interpreților sau apărătorilor, cu privire la drepturile lor.

(3) Tribunalul arbitral va soluționa cererea de urgență, cu citarea părților, prin hotărâre arbitrală separată.

(4) Hotărârea de completare se va întocmi în forma prevăzută pentru hotărârea arbitrală, se va atașa la sentință făcând corp comun cu aceasta, atât în dosarul litigiului, cât și în dosarul de hotărâri al Curții de Arbitraj și va fi comunicată părților.

(5) Dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și pentru completarea încheierilor.

(6) Părțile nu pot fi obligate la plata cheltuielilor legate de îndreptarea, lămurirea sau completarea hotărârii.

Art. 62 – Căi de atac

(1) Hotărârea arbitrală poate fi desființată numai prin acțiune în anulare, formulată la instanța de judecată competentă și pentru motivele limitativ prevăzute de art. 608 cod proc. civilă.

(2) Încheierile pronunțate în temeiul art. 60, și respectiv hotărârea arbitrală pronunțată potrivit art. 61 pot fi desființate numai prin acțiune în anulare.

(3) Părțile nu pot renunța prin convenția arbitrală la dreptul de a introduce în acțiunea în anulare

împotriva hotărârii arbitrale.

(4) Renunțarea la acest drept se poate face, însă, după pronunțarea hotărârii arbitrale.

Capitolul VII

Cheltuielile arbitrale

Art. 63 – Cheltuielile arbitrale

(1) Cheltuielile arbitrale includ taxa arbitrală, care este formată din taxa administrativă și onorariile arbitrilor, cheltuielile de administrare a probelor, de traducere a actelor și a dezbaterilor, onorariile avocaților, ale experților și consilierilor, cheltuielile de deplasare a părților, arbitrilor, martorilor, experților și consilierilor și alte cheltuieli legate de soluționarea litigiului arbitral.

(2) Taxa arbitrală remunerează serviciile prestate de Curtea de Arbitraj în organizarea și desfășurarea arbitrajului.

(3) Cuantumul onorariilor arbitrilor stabilite în Normele privind taxele și cheltuielile arbitrale se aplică pentru un singur arbitru.

(4) Cheltuielile arbitrale se stabilesc și se plătesc conform Normelor privind taxele și cheltuielile arbitrale aprobate de Colegiul de Conducere al Camerei de Comerț și Industrie a Municipiului București. De principiu, reclamantul și pârâțul plătesc taxele arbitrale în cote egale. Dacă pârâțul nu plătește respectiva cotă, aceasta va fi avansată de reclamant în termen de 10 zile de la refuzul pârâțului.

Art. 64 – Alocarea cheltuielilor arbitrale

(1) Cheltuielile arbitrale se suportă potrivit înțelegerii dintre părți.

(2) În lipsa unei asemenea înțelegeri, cheltuielile arbitrale se suportă de partea care a pierdut litigiul, integral dacă cererea de arbitrare este admisă în totalitate. Dacă cererea de arbitrare este admisă în parte, cheltuielile reprezentând taxele arbitrale va fi acordată prin raportare la pretențiile admise. Tribunalul arbitral va acorda celelalte cheltuieli în măsura în care va aprecia că sunt justificate, în funcție de împrejurările cauzei.

(3) Părțile pot fi obligate în solidar la plata cheltuielilor arbitrale.

(4) Tribunalul arbitral poate obliga, la cerere, partea din a cărei culpă s-au cauzat celelalte părți cheltuieli inutile, la plata acestora cu titlu de despăgubiri.

(5) Orice diferență în plus sau în minus de cheltuieli arbitrale se regularizează cel mai târziu prin hotărârea arbitrală și se plătește până la comunicarea hotărârii către părți. Hotărârea nu se va

comunica, dacă este cazul, până la plata diferenței.

Art. 65 – Plata onorariilor

- (1) Plata onorariilor arbitrilor se va face după comunicarea către părți a hotărârii arbitrale.
- (2) Dacă arbitrajul se întrerupe fără a se pronunța o hotărâre, onorariile arbitrilor, pentru activitatea depusă, se reduc în mod corespunzător.

Capitolul VIII

Proceduri speciale

Art. 66 – Procedura simplificată

- (1) Regulile speciale pentru procedura arbitrală simplificată se aplică atunci când valoarea litigiului arbitral este mai mică, sau egală cu 30.000 lei sau în cazul în care părțile convin asupra aplicării acestora.
- (2) Pentru stabilirea valorii cererii potrivit alin. (1) nu se iau în considerare dobânzile, cheltuielile de arbitrare și alte venituri accesorii.
- (3) În cazul procedurii simplificate, tribunalul arbitral se constituie dintr-un singur arbitru, care va fi desemnat de către părți în termenul comunicat de către Secretariat. În lipsa desemnării de către părți, arbitrul va fi numit de către Președintele Curții, din lista de supraarbitri, în cel mai scurt timp posibil.
- (4) După constituirea tribunalului arbitral, niciuna dintre părți nu va putea modifica sau formula noi pretenții decât cu aprobarea prealabilă a tribunalului arbitral, care va putea fi dată după luarea în considerare a naturii noilor pretenții, stadiul procedurii arbitrale, prejudiciile aduse celeilalte părți prin întârzierea procedurilor, precum și alte circumstanțe relevante.
- (5) Primul termen stabilit pentru dezbateri va avea loc în termen de cel mult 15 zile de la data constituirii tribunalului arbitral. Președintele Curții poate prelungi acest termen la cererea motivată a tribunalului arbitral sau din oficiu, în măsura în care consideră că este necesar.
- (6) Tribunalul arbitral poate adopta procedura pe care o consideră adecvată pentru soluționarea cu celeritate a litigiului. Nu vor fi încuviințate acele probe a căror administrare necesită cheltuieli disproporționate față de valoarea cererii de arbitrare sau a cererii reconvenționale. După consultarea părților, tribunalul arbitral poate decide ca soluționarea litigiului arbitral să se efectueze numai pe baza înscrisurilor aflate la dosarul cauzei.
- (7) Comunicarea înscrisurilor de către părți și tribunalul arbitral se efectuează numai prin poștă electronică, cu excepția situației în care tribunalul arbitral stabilește altfel.
- (8) Hotărârea arbitrală se pronunță în termen de cel mult 3 luni de la data primului termen de arbitrare. Președintele Curții poate prelungi acest termen la cererea motivată a tribunalului arbitral sau din oficiu, în măsura în care consideră că este necesar.

Art. 67 – Soluționarea litigiului arbitral în sistem de videoconferință

- (1) Videoconferința este ședința la care toți participanții la procedură se pot vedea și auzi în timp real și se poate realiza prin utilizarea unei platforme autorizate de comunicare audio-video (zoom, google meet, cisco webex etc.). Ședința organizată în sistem de videoconferință se înregistrează.
- (2) Tribunalul arbitral, cu acordul tuturor părților, poate organiza faza orală a litigiului arbitral - ședințele de dezbateri intermediare, audierea marorilor, experților specialiștilor, dar și dezbaterile finale – în sistem de videoconferință.
- (3) Părțile pot solicita prin cererea de arbitraj, prin întâmpinare, sau printr-o cerere depusă până la acordarea primului termen, ca faza orală a litigiului arbitral să se realizeze în sistem de videoconferință. După primirea cererii, tribunalul arbitral se pronunță asupra acesteia, cu consutarea prealabilă a celorlalte părți și ținând cont de specificul procedurii.
- (4) Accesul la platforma on-line prin care se organizeaza ședințele în sistem videoconferință este asigurat de Curtea de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie București.
- (5) La începutul ședinței, se procedează la identificarea părților, a reprezentanților acestora și a persoanelor audiate de tribunalul arbitral. Identificarea se realizează prin compararea imaginii acestora cu fotografia din documentul de identitate care trebuie transmis, în prealabil, prin e-mail, scanat în format color, Secretariatului Curții.
- (6) În caz de dubiu asupra identității persoanelor care participă la ședințele organizate în sistem de videoconferință, tribunalul arbitral poate dispune administrarea de probe suplimentare în vederea determinării identității acestora și acordarea unui termen în acest scop sau, după caz, revenirea asupra hotărârii de organizare a ședinței.
- (7) După terminarea ședinței organizată în sistem de videoconferință, se va depune la dosarul cauzei încheiere care va cuprinde mențiunile de la art. 52 și, în plus, indicarea expresă a faptului că dezbaterile sau audierile au avut loc on-line.
- (8) Deliberarea și pronunțarea hotărârii arbitrale pot avea loc în sistem de videoconferință, cu acordul tuturor arbitrilor și a supraarbitrului, cu condiția ca platforma utilizată să asigure secretul deliberării și toți membri tribunalului arbitral să dețină o semnătură electronică extinsă certificată conform dispozițiilor Legii 455/2001.

Capitolul X

Dispoziții finale

Art. 68 – (1) Prezentele Reguli se completează cu dispozițiile de drept comun ale Codului de procedură civilă română în măsură în care acestea sunt compatibile cu arbitrajul și cu natura litigiului.

- (2) Anexele I-III fac parte integrantă din prezentele reguli.

Art. 69 Regulile de față intra în vigoare pe data de **01.09.2022**.

ANEXA I

CLAUZA COMPROMISORIE STANDARD

„Orice litigiu decurgând din sau în legătură cu prezentul contract, inclusiv referitor la încheierea, nulitatea, interpretarea, executarea sau desființarea acestuia, va fi soluționat definitiv prin arbitraj organizat de Curtea de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București, (Curtea de Arbitraj București) în conformitate cu Regulile de procedură arbitrală ale acesteia. Hotărârea arbitrală va fi definitivă, obligatorie și executorie”.

Clauza mai poate cuprinde, cu titlu de recomandare, următoarele mențiuni:

Tribunalul arbitral va fi format din ...(se va insera opțiunea părților pentru trei arbitri/un arbitru unic precum și modalitatea lor de desemnare)

Locul arbitrajului va fi ...(se va insera localitatea sau locul ales).

ANEXA II

FORMA DE COMPROMIS STANDARD

Subsemnații:

1. (nume/denumire; numele reprezentanților legali sau convenționali; domiciliu/sediul; număr de înmatriculare la Registrul Comerțului; număr de telefon, telex, fax, adresa poștei electronice și alte elemente de identificare, după caz), denumită în continuare partea 1, și

2. (aceleași date), denumită în continuare partea 2,

constatăm că între noi a intervenit un litigiu izvorât din Contractul nr. din data de....., litigiu având următorul obiect:

Partea 1 pretinde că (expunerea pe scurt a pretențiilor)

Partea 2 susține că (expunerea pe scurt a obiecțiilor).

Subsemnații convenim ca acest litigiu să fie soluționat prin arbitraj, organizat de Curtea de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București (Curtea de Arbitraj București), în conformitate cu Regulile de procedură arbitrală ale acesteia. Hotărârea arbitrală pronunțată în acest litigiu este definitivă, obligatorie și executorie.

Părțile mai pot adăuga, cu titlu exemplificativ, următoarele mențiuni:

1. „Tribunalul arbitral va fi compus din d-na/dl. în calitate de arbitru unic.”

2. „Tribunalul arbitral va fi compus dintr-un arbitru unic numit de Președintele Curții de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București”

3. „Tribunalul arbitral va fi compus din trei membri: d-na/dl. arbitru desemnat de partea 1 și d-na/dl.: arbitru desemnat de partea 2. Cei doi arbitri vor alege un supraarbitru, în termenul și condițiile prevăzute de Regulile de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București.” (variantă: „Supraarbitrul va fi desemnat de Președintele Curții de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București ”.)

4. „Tribunalul arbitral va fi compus conform acestor Reguli de procedură arbitrală”.

5. „Locul arbitrajului este la (dacă se stabilește alt loc decât sediul Curții de Arbitraj)”.

6. „Tribunalul arbitral va pronunța hotărârea în termen de luni (în situația în care părțile convin să stabilească un termen mai mare sau mai mic de 6 luni, prevăzut de Regulile de

Curtea de Arbitraj București
de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București

procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București).

Încheiat în dublu exemplar, la , astăzi
Semnătura părții 1, Semnătura părții 2,

ANEXA III

Declarația de acceptare, independență, imparțialitate și disponibilitate

Doamna/Domnul.....de
profesie..... înscris / neînscris pe Lista de arbitri a Curții de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București (denumită, în continuare, Curtea de Arbitraj), declar următoarele:

1) Acceptare/Refuz de a îndeplini misiunea de arbitru:
 Accept să fac parte din tribunalul arbitral ce va soluționa litigiul ce formează obiectul dosarului nr...../....., în calitate de arbitru / supraarbitru;
 Refuz să fac parte din tribunalul arbitral ce va soluționa litigiul ce formează obiectul dosarului nr./..... (în acest caz, se va proceda numai la semnarea și datarea prezentei Declarații).

2) Respectarea Regulilor de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj
 Am luat cunoștință de prevederile Regulilor de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj și înțeleg să le respect cu strictețe

3) Independență și imparțialitate:

Nu mă aflu în niciuna din cauzele de incompatibilitate prevăzute de art. 30 din Regulile de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj, de natură a pune la îndoială independența și imparțialitatea mea.

Consider că pot să îmi îndeplinesc misiunea de arbitru în mod independent și cu imparțialitate, dar înțeleg să declar următoarele împrejurări:

.....
.....
.....
.....

4) Disponibilitate:

Confirm, pe baza informațiilor pe care le dețin în acest moment, că sunt în măsură să dedic timpul necesar desfășurării și finalizării procedurii arbitrale în timpul afectat acesteia potrivit Regulilor de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj.

Semnătura..... Data.....

